

AZ MKB PROFESSZORI KLUB BODRI ISTVÁNNÁL

Szekszárd, Bodri Pincészet, 2015. június 7.

Egy egyetem potenciálját elsősorban professzori kara jellemzi. A professzorokat pedig DSc fokozat, széleskörű szakmai elismertség, fajsúlyos publikációs lista, iskolateremtés, közéleti tevékenység, és ma már többségünkben – MKB Professzori Klub tagság.

Amikor megszűnőben az autonómia, különösen jól jön az MKB jótékony kultusza, amellyel körülveszi a tudósokat. Nem csupán megkülönböztető szolgáltatásomagjára, hanem igényes kulturális-gasztronómiai rendezvényprogramjára gondolunk elsősorban. Mindez azért ébreszt tiszteletet, mert olyat ritkán hallani, hogy erős ellenszélben, egy bank professzorokat támogat.

A Professzori Klub tagjait az MKB-nál kényeztető tisztelet övezi. Ennek megnyilvánulásai az évenként rendezendő autóbuzos kirándulások is. A dél-dunántúli egyetemek professzorai ezúttal a szekszárdi Bodri Birodalmat látogatták meg pincelátogatás, borkóstoló és egyéb intellektuális élvezetek céljából.

Azoknak, akik nem tudtak velünk tartani, álljon itt néhány szó zarándokhelyünk bemutatására. Szekszárdon szinte minden a borokról szól. A várost borászati „fellegvárak” (a Bor Lovagrend szerint „lovagvárak”) veszik körül, melyek megtekintése heteket venne igénybe. Bodriék részéről a bátor céltudatosság tanúbizonysága, hogy mintegy tizenöt éve ebben a szoros mezőnyben, helyet követeltek maguknak a szekszárdi lankákat kényeztető, szőlőérlelő nap alatt. Bodri István ötödik generációs borász családja a Csatári völgyben a Faluhelyi dűlőben, egy „toszán szépségű” völgyben építette fel borbirodalmát.

A szőlész-borász família rusztikusnak álmodta meg kis világát, amelyhez nélkülözhetetlen egy romantikus tó, mellette maga a szőlő- és borüzem, rendezvénycentrum, étterem, látványkonyha búbos-kemencével, disznóölési látványterasz, borbíró-központ és parkoló autóknak, lovaknak, helikoptereknek. Ezek után a száraz tények is vonzóak lehetnek: 25 hektáros szőlőbirtok, tíznél is több szőlőfajta, 200 tonna szőlőt is befogadni képes borászat, jelenleg negyvenezer palackos piaci megjelenés, s egy tizenkét-kupolás, félmillió földszínű téglából épült, ódonra stilizált, 2100 négyzetméteres pincelabirintus. Földalatti katedrális, a hegy levének zarándokhelye, a bor szentélye.

A katedrális áhítatot keltő „főhajója” – két monumentális rusztikus téглаoszlop előtt, ahonnan már csak az oltár hiányzik – adott helyt a kulturális-gasztronómiai eseményeknek. Impressziók az egyes színhelyekről, eseményekről. Érkezés utáni **rozé-fröccsözés**. Nehéz megállni, hogy ne ennek a válogatottan finom nedűnek az élvezete legyen maga a borkóstoló.

Borkóstoló. Az egyes borminták tesztelését a tulaj avatott magyarázata kíséri. A vendégben felmerül, kora ifjúságában nem erre a pályára kellett volna adnia a fejét? A borok neve arra utal, a borász kedveli a nyelvi játékot. Néhány ütős, enyhén provokatív bornév: *Rozi Rozé*, *Kámon Evribodri*, *Szekszárdi Olaszrizling „BODRITIS”*, *Szekszárdi Rozé „ROZI”*, *Szekszárdi cuvée „BODRIKUTYA”*... A tulaj a saját nevével is bátran játszik. Ezek után felidézhetné a *Bodri* név szláv gyökereit is. A *bodri* szó jelentése ugyanis „friss, fűrge”, ami színezhethetné a borház marketingjét.

Etióp kávépiknik. Tóth Sándor barista, a kávé nagymestere. Meggyőzően érvel amellet, hogy mi, magyarok eddig nem tudunk kávé főzni. Etiópiában, a kávé őshazájában, forrponnal alatt, rövid ideig, kevés vízzel készül a zamatos nedű. Ez a kávé „herbális jegyeket mutató gyümölcsös ital”.

Messziről szép (pódium előadás). Nem lenne teljes a kép, ha nem közölnénk impressziókat az előadóról. Grecsó Krisztián, hazánkban a legtöbb közéleti szereplést vállaló írók egyike, aki szerint „Húsz-harminc év múlva lesznek következményei annak, hogy a közmédia nem vesz tudomást a számára nem kedves művészekről”. Beck Zoltán, a PTE

Romológia Tanszékének adjunktusa, a 30Y zenekar énekes frontembere. „A bölcsészettudománnyal nem lehet utat építeni, de ez adja az emberi gondolkodás alapját”. Az előadás esztétikájában eredeti, tartalmában gondolatébresztő volt.

Érték és blöff – beszélgetés a kortárs művészetekről Kepes András vezetésével. Rossz hír, hogy ma még a korábbiaknál is nehezebb egymástól elhatárolni a blöfföt (giccset?) és a műalkotást. Eddig azt hittük, ehhez mindössze igényesnek kell lenni. Régen volt a művészetnek kontinuitása, ma már nincs. Különböző „jó ízlések” vannak. Anekdota az indiai fuvolistáról. Megkérdi a felesége, „Miért van, hogy mások olyan szép dallamokat játszanak, te pedig mindig csak egy hangot fújsz?” A válasz: „Ők még keresgélnek, de én már megtaláltam”. Mi a műalkotás? Mi az eredeti? Picasso zöld nyakkendőjének csak másolatai vannak, így aztán mindegyik „az eredeti”. Ki a szerző? Az, aki a zöld nyakkendő koncepcióját kitalálta. Igen, olykor az utánzó is naggyá lesz. Konklúzió: Vannak aranykorok, vannak hanyatlások. Ma éppen egy aranykor után vagyunk.

Köszönet az MKB Banknak, gondoskodó háziasszonyunknak, Kozma Katának, hogy a Bodrinál lehettünk!

Pécs, 2015. július 20.

Lendvai Endre
professor emeritus